

tramp

- Tobě schází jen jedna věc, aby si skvěle zpíval.
- A která?
- Hlas.

Redskin

č. 12

KČ 1

- Umíš plavat?
— No jéje!
— A kde jsi se naučil?
— Ve vodě! —šefe—

Kamarádi

kupují jen dobré,
výkonu schopné a
při tom **levné**
gramofony za Kč 439.—
a desky všech původních zna-
ček od Kč 20.— **v gramofo-
novém bazáru v Praze
u Wilsónova nádraží.**

- Víš, jak se zbavíš
rychle štěnic?
— No?
— Až přijdou večeret,
tak jim řekni, že nejsi
doma. —šefe—

Pozor!

Napište si všichni o
nový ceník sport. závodu

Václav Veselý
Smíchov, Fibichova č. 4
ZDARMA.

Učedník: „Už jsem zde, pane mis-
tře, co mám dělat?“

Mistr řeznický: „Nyní usekni
panu profesorovi ucho, vyřízni paní ma-
jorce jazyk, vyndej p. radovi ledvinky
a polož je na talíř.“ **Aviatik S. L.**

— *Prosímte, co je to za zbraň, tohleto
málem?*

— *Už tě to zas drží?*

— *Tak si přečti tadyhle ve večerníku
soudných čtenářů: „máiem se zabil...“*
Děda.

Všem kamarádům z Turnova, Jičína, Lomnice, So-
botky a Mladé Boleslavi. Slezina je nutna, anžto bude
hnedle čas vyrukovat ven, by jsme se tedy alespoň
trochu vomakali. Vy všichni, kteří jste se uzavírali ve
svech osadách, jděte a hlaste písmo svaté, by jsme
my na tom našem severu také něco spatřali, ne stále
jen kluci vod Moravy, takže si nyní zpívají a jaké to
koňstvo rodí půda naše. Slezina ona mohla by se
konati ve středu oněch okresů. Příkladně u Turnova
neb Sobotky. Knot vejš.

Za osadu „Pěti Teček“.

Dingle Redy, M. Hradiště.

Dotazy zodpoví Erna Daniš, M. Hradiště.

„Tramp“ vychází týdně. — Jednotlivé číslo 1 Kč. — Předplatné ročně 42 Kč, půlletně 24 Kč, čtvrtletně 12 Kč. — Majitel a vydavatel Trampské vydavatelské družstvo v Praze, zaps. spol. s r. o. — Redakce a administrace Praha I., Karlova 14. — Telefon 24665. — Tiskne a expeduje „Rota“, akc. spol., Praha I., Liliová ul. 13. — Filiální administrace pro Velké Brno: Brno, Nádražní 2a. — Filiální administrace pro Píseň: Píseň, Škodova ul. 13. — Filiální administrace pro Bratislavu: Bratislava, Štúrova ulice č. 6. — Za redakci odpovídá Karel Melíšek. — Novinová sazba povolena č. 290.458/VII—1930.

STANOVISKO „NEPOLITICKÝCH“ TRAMPŮ:

tramping nemůže být zakázán!

A MY OTISKUJEME BEZ POZNÁMKY:

Okresní úřad v Benešově.
Čís. 43.507.

Pan
Ferdinand Semecký
v Praze-Hostivaři,
Husova ul. čp. 395.

Pro přestupek §u 60., odst. 7. zákona ze dne 3. prosince 1852, čís. 250 ř. z., kterého jste se dopustil dle seznání četnické stráže a částečného Vašeho doznání tím, že jste dne 3. srpna 1930 ve lese Záušním, patřícím lesní správě velkostátku Konopiště, postavil si stan bez dovození, čímž způsobem byla v lese škoda, odsuzujete se dle §u 62. téhož zákona k pokutě v obnosu 10 Kč ve prospěch státní pokladny, v případě nedobytnosti k trestu vězení na dobu 24 hod.

Současně odsuzujete se dle §u 72. téhož zákona k náhradě způsobené škody v obnosu 10 Kč, která budíž do 8 dnů pod následky exekuce u lesní správy velkostátku Konopiště v Želetince zaplacená.

Dopustíte-li se ještě jednou tohoto přestupku, budete potrestán přísněji.

Pokuta budíž do dnů po vejití tohoto nálezu v moc práva u zdejšího úřadu připojenou složenkou pod následky exekuce zaplacená.

Z tohoto nálezu můžete se odvolat do 3 dnů, pokud se týče náhrady škody do 15 dní po doručení k zemskému úřadu v Praze spisem, podaným u okresního úřadu v Benešově.

Za okresního hejtmana:
Janda v. r.

Za správnost vyhotovení!
Přednost kanceláře:
Vítek.

CHÁPETE JIŽ, PROČ BYLY UTVOŘENY TRAMPSKÉ OBRANNÉ VÝBORY?

Protestujte proti persekuci
trampingu vysláním delegáta
do T. O. V.

Příhlášky a informace v redakci.

Trampské kanadky
originál anglické Dubbox.
Kč 178⁻
až 198⁻

Jaroslav Bohata
Smíchov.
Proti Knížecí.

Též poštou na dobírku, vyplaceně
Udejte číslo nohy.

— Račte mi laskavě něčím přispět, páč vás momentálně nemůžu vokrást.

povídky o špatných dětech

II.

Až půjdete, pane, se svoji snoubenkou na procházku za město, tam přes Košire či Radlice nebo Žizkov, uvidíte. Co? Inu, jděte jen a veďte svoji dívku něžně po kostrbarých chodnicích a dobře se dívejte na zem, ať neklopýnete o plechač či o dolíček, v němž si kluci hrají.

Půjdete, vy, klidný, duševně vyrovnaný mladá muž s pevnou gaží, kolem hospod, před nimiž jsou louže moče a stopy zkažených žaludků a uvidíte mnoho „dětí“.

Vaše dívka, jež dostane věno a již obdržela vzdělání ducha školou a přečtením cele Elinor Gynove, je jemná bytost. Jistě se laskavě usměje na kura majícího na nohou stara perka a nudli u špinavého nosu. Laskavě mu pokyne a on vyplazne jazyk, což doprovodí neslušným pokřikováním.

Pak užití jiné děti rvoucí se, nebo kraoucí uhlí s naložených tor a vaše nastávající bude dělat, jako když nevidí, že osmiletý trhan maluje křidou na ohradní nemravné obrazy.

Tenkrát odejdete z těchto míst a jeďte tramvají přes cele město směrem opačným, kde si usednete v parku. Až klesne večer nad lidské mraveniště, položí vám ona hlavu na rameno a řekne: „Tam se rodí zločín.“

Vaše nastávající choť mu jistě citlivou dňší a proto zasepta: „Budeme-li mít děti, bude to tak krásné. V dětském pokojíku budou namalovány žhářy, jak natahují krky na palmy. Kol stropu bude pas z vlaštoviček. Dvě dětské postýlky tam postavíme a nad nimi obraz říčky. Bílé kachucky plynou a statný kačer je vede.“

Pepík Kozu měl rád vodu, jako každé dítě. Chodili celá tlupa kluku k řece, jež se protahla městem a zde se koupali, užívající pozor, aby se nezamazali oa výkalů v celých kuscích nesených vodou, společně se zdechlinami psů, koček a krys. Je to v místech, kde Vltava opouští Prahu a nese vedle jiných neřadů vždy mnoho preservativu, jež starší výrostci tanou z vody a navádějí mladší děti, aby to nafukovaly.

Pepík byl už moudrý kluk a jeho třináctiletá hlava znala již všechny tajnosti života, jako je znali ostatní v jeho věku se nacházející kamarádi, z nichž žádný neměl dětský pokojík. Jeho nejmladší sestřička nebyla ještě ani rok stará, když starší bratr zaslechl sousedky, jak si povídají na chodbě o jejich nemocné matce, jež vykřikovala bolestí, že: „si zase pomohla.“ Tenkrát jenom zaklel a pak společně nadávali „fotrovi“.

Dnes seděl u řeky, tlupa nahatých, hubených těl a jektali zuby zakrývající si dlaněmi přirození. Nadávali

si navzájem, protože se jednomu ztratil krajíc chleba, mezitím, co ovyi ve vodě. Když se už cmtu prat, postřehli, že schází Eda Ponc a někteří si vzpomněli, že před dlouhou chvílí šel do lesnaté straně nad řekou.

Byl syn zedníkův, a otec chodil každou sobotu domů opilý, provázen kluky, kteří na něho řvali: „Valka puč.“ Házěl po nich blatem a konským trusem a byl vždy zmazán jako zvíře. Doma pak bil ženu, jež musela uložiti děti, které spruskal za to, že nechťely ihned usnout a ona pak musela před ním tančovat naha.

I oni žili v jedné brlohu a Eda byl Pepíkův kamarád. Dnes mu s pláčem říkal, že dosud nešel a proto se kluci dovítivili a šli jej hledat do křoví. Pepík našel zloděje Edu, uličníka kamaráda a — mučedníka, první. Visel na pásku od kalhot, jež uvázal na plané hrušce, nesoucí plody tvrdé a trpké jako byl život všech těch dětí, jež nyní ječely, volajíce o pomoc. Na zmodralých rtech měl dohasínajícím životem vyhozeno trochu pěny, promísené rozkousaným chlebem.

Edovi bylo dvanact let a po řece jeho života, jež vlastně byla uvonou stokou, neplavaly nikdy bílé kachničky, vedene statným kacerem.

Jaro přichází
máme pro Vás něco
nového
Vyžádejte si ceníky.
„CANADA“
Vinohrady. Šafařkova 1.

Povídá Johnny: „A vsázím hlavu, že je to pravda.“
„A já zase vsázím svou tašku na peníze, že to není pravda.“

„Ale dyk ta taška je prázdná.“

„To nevadí, dyk jsme dali voba stejnou sázku.“

„Jak to?“

„No, ty prázdnou hlavu a já prázdnou tašku.“

Redskin ze Seamewu.

squaw

stránka
našich
děvčat

Děvčata.

Souhlasím úpině s Akelou i se Šnečkem, a vůbec s každou žábou, která jest pro to, abychom si my, děvčata, samy spatřily sleznu. Nepiši pouze jedné z Vás, jako to mají mnohé ve zvyku, že si z naší tak malé stránky v čísle dělají soukromého dopisovatele a drbou se navzájem. Časopis „Tramp“ jest náš, zrovna tak jako jsme my, trampky, příslušníky celého trampského národa, a proto: Piši všem, jako že chci, aby to všechny kritisovaly. A kde? Na naší slezlně.

Tedy žáby. Dne 20. t. m. svoláváme Vás všechny, které máte zájem, na předběžnou úmluvu do hostince k Černým, Vojtěšská ulice, kdy a kam bychom si tu slezinku mohly udělat. Předně. Mám už svůj konkrétní návrh, ale bohužel jest vyloučeno na tak rychlo, tady to vysvětlovat. Postačí však, když Vám vyrazím, že dobrý náš kamarád, který s námi opravdu jedná jako s kamarádem-hochem, Bob z Hurikánu, nabízí nám ku slezlně svoji boudu, která prý by nás hodně a hodně pojala. Myslim, že uvážíme-li, že jsme, co se týče peněz, úpině duté, přišlo by nám to velice lacino, a při tom je to důkazem zdravého kamarádství.

Holky — kluci nám podávají přátelsky ruku ke spolupráci, chyťte se jí a budme klukům dobrými spolupracovníci v jejich boji. Vždyť každá jsme si jistá svého cíle, za

kterým jdeme všechny a všichni, tedy bez rozdílu. Děvče jako hoch. Dobře si přečtete v „Trampu“ naše vyzvání, abyste mohly přijít na předběžné, přípravné pokecání ohledně sleziny.

Zatím Vám křičím naše ahoj a ať žlje naše squavská schůzka, která bude jistě taky tak účelná jako u hochů, aby viděli paďouři, že i my, děvčata, postavily jsme se na bojovné pole proti paďourům.

Ahoj

Blanka.

toho napsáno i namluveno dost. Udelejte si každá nějaký program i návrh, o kterém pak budeme jednat.

Tak už tedy opravdu do práce, ku které Vám provoláváme pozdravě Ahoj.

Blanka.

Božena.

Trampské chaty
i jednotlivé kostry
zhotovuje: **Boh. Širotek,**
dřevosklad,
Bubeneč, Belcrediho tř.
u Sparty. Telefon č. 354-23.

Kamarádky!

Vy všechny, které chcete, aby byl náš první potlach uskutečněn, přijďte v pátek 20. t. m. v 8. večer do hostince u „Černých“, Praha II, Vojtěšská ulice, kde bude projednán celý náš postup. Přijďte určitě, aby už se konečně něco dějalo, protože už je

roch

— Tohle byl moc drahej pes.

— Jejda, a co stál metr?

Kulturní bacily

TRAMP
SONG-
CLUB
jako
„Veselí
bratři“
V
O
S
V
O
B
O
Z
E
N
Ě
M
D
I
V
A
D
L
E

film.

Afrika mluví. Přijatelný kulturní film, pokud ovšem ta Afrika nemluví česky. Film je totiž celý doprovázen českou přednáškou, což by nebylo ani tak zlé jako to, že si přednášející hraje na herce a mluví za němé osoby na plátne, takže máte úplny dojem loutkového divadla.

Ve filmu je scéna, ve které je mladý černoch rozsápán lvem. Tato scéna vzbudila v Německu před krátkým časem veliký rozruch, jelikož se šířila zpráva, že černoch byl želmě předhozen. Po delší době společnost, která vyrobila tento film, prohlásila, že celá scéna byla markýrována a smrtelný řev černocha dodatečně v Evropě synchronisován. V každém případě bylo by třeba zjistiti, proč se do kulturního a reportážního filmu vkládá markýrovaná a hraná scéna. Diváky, kteří na tyto filmy chodí, nelze přece považovati za sensacechtivé. A nakonec bych chtěl rád vidět afrického divocha, který by se nějakým způsobem nechal zlákat k podobnému „markýrování“ a nechal si skočit lva na záda.

Opeřené stíny je novela E. A. Poea, znásilněná českým režisérem a českými herci. To už je úděl podobných výtvorů: při scéně hrůzy se smějete, při „vtipné“ pláčete.

Z repris je herecky přijatelný „Plukovník Rédl“, fo graficky krásná „Bouře nad Montblanckem“ a poměrně vtipná veselohra „Harold-boty-mrakodípa“.

MÍŠK.

Karel Konrád, t. č. redaktor Trnu, po dlouholeté praxi osvojil si nadmíru umění, jak získati přízeň dívky. Po několika úspěšných přednáškách v Lounech a okolí, dostal tolik nabídek od dívek . . . obojího pohlaví, že se rozhodl v této nejpříhodnější jarní době vydati „Umění, jak získati přízeň dívky“ knižně. Knižka již vyšla a stojí 10 Kč, což se vám jistě i při dnešních nízkých cenách mnohonásobně vyplatí. Naším čtenářům ji Konrád podepíše, takže to máte na beton. Vyšla v „Trnu“.

První film se Špejblem a Hurvínkem dokončen.

Prof. Skupa dokončil v atelieru A-B první celovečerní zvukový a mluvicí film se Špejblem a Hurvínkem, který uvede během měsíce společnost Fišerfilm v pražských kinech. Ve filmu vystupuje nová partnerka Špejbla a Hurvínka, paní X, záhadná dáma, bydlící v ulici Otakara Fenykiového č. 54. Myšlenka prof. Skupy oživit Špejbla a Hurvínka ve filmu je jistě originelní a tento nový filmový žánr slibuje státi se stejně úspěšný jako populární kreslené grotesky. Vtipný úvod k filmu obstarala paní Acetylénová v osobě Jindry Plachty.

Ernst Glaeser: „Mír“, Románové knihovny „Přelom“ svazek 4. Přeložil Václav Renč. Vydal Josef Hokr. Cena Kč 31.—. V novém svém románě „Mír“ sleduje Glaeser další cesty svého kolektivního hrdiny-mládí. Prvé měsíce míru zapadají do zimy roku 1918. Debakl válečného dobrodružství Německa vy-

ústuje ve všeobecné tuposti myšlení a psychosy právě těch, kteří se před čtyřmi roky chvěli v křečích slavomanu a boječtivosti. Tak jako na počátku války nalezli v císaři Vilému II. modlu svého válečného nadšení, tak i nyní soustřeďují na císaře, bezmocného a z dějin odcházejícího, všechno svoje prokletí a nenávisť. Z tohoto kalného proudu zhrzeného lidství vyúsťuje opět jako za války čistý a průzračný pramének mládí, které se obrací na zcela opačný pól. Bylo přece tak příšerně těžké v tomto chaosu najít mladému člověku pravdu! Vyrůstá v něm vědomí o marnosti kapitalistického světa. Okamžik, v němž je jasně vidět prohru starých ideálů, zdá se mladým lidem, zváněným v době utrpení, okamžikem nástupu a účtování. Válka je věci hnusné minulosti, jedna forma lidské bídy je rozbita, jest třeba rozbit i její druhou formu, její vlastní přítčinu: celý systém! Mladí a ti, kdož pokládali tento okamžik za přelížitost k účtování, marně bojují, marně slibují za cenu zřeknutí se okamžitého pohodlí spravedlivější budoucnost. Stojí sami a nepochopeni. Scény v minulou, kdy otec, vrátivší se z fronty, a jeho syn stojí vedle sebe zcela cizí se svými názory, působí tragickou tíhou. Jako červená nit táhne se románem mučivá otázka mladých: „Jak bylo možno, vraždit na pouhý, chladný pokyn cizí vůle, jak je možno dnes, po vystřízlivění, tak lehce otřít zkrvavenou zbraň a spokojeně zasednout k mírovému stolu jako před válkou?“ Mladí je příliš čestné, než aby to pochopilo. Cítí hořkost a bezútěšnost v srdci. Avšak jeho touha je marná. Heslo „revoluce“ je přehlušeno heslem „mír“. Jakýkoliv mír. Jen mír! Lidem se zdá prolévání krve vilémovstínou. A revoluce je také proléváním krve. . . . Boj mezi novou vládou a revolucí, na níž berou značný podíl mladí, je dobojován. Revoluce je potlačena. Mladí bylo po druhé nepochopeno. Se stejnou ironií a rouhačstvím, s jakým odhalil Ernst Glaeser bídu války, odhaluje zde bídu míru a opět pod pohledem mladých očí a v promítnutí mladistvé duše, která čeká vždycky velké činy a vznešené jednání, a která bývá klamána a nechápána. Proto je Glaeserův „Mír“ tak pravdivý obraz, že jednatelci osoby jsou exponenty svého společenského místa.

T E T K A. (T. T. K.)

Ke zprávě Settler-Boys v A-Zetu

Dostali jsme tři dopisy, v nichž kamarádi se nás ptají, jak to bylo, vlastně mělo být s účinkováním Settler-Boys na našem Vsetrampském večeru v Karlíně.

Na vysvětlenou: Na potlachu 5. února v Karlíně, kde kamarádi ze S.-B. zpívali, byli požádáni o účinkování na chystaném večeru a kam. Brokenický, jejich jednatelem, několik dní nato při rozhovoru s Vodrou účast přislíbil, avšak žádal, aby bylo též požádáno oficiálně dopisem na kam. Kordu. V té době dávají jsme již do tisku lístky (k vůli rozprodeji) i plakáty a na nich jsme účast Settler-Boys uvedli, neboť jsme se domnívali, že kamarádsky slovo dodrží. Kam. Kordovi dopis byl ihned zaskán a za několik dní došla odpověď, v níž sděloval, že právě na den pořádaného večera mají závazně potvrzený termín k nazpívání gramofonových desek v Berlíně, abychom odpustili a že nás ujišťují, že by jinak zpívali, a doufají v další náš kamarádský poměr. Dopis je k nahlédnutí v administraci.

A hned nato objevila se v A-Zetu ona zákeřnický psaná zpráva, která nás celkem ani překvapila. Věděli jsme ihned, odkud vítr fouká a Settler-Boys sami se přiznali, že článek nepsali a s jeho styilsací že nesouhlasí. Byl napsán dle všeho „nepolitickým“ starčickým trampem a to vysvětluje vše. Jedno však zaráží: Totiž, že kluci ze Settler-Boys nechají sebou tak orat a veřejným nezřeknutím se oně zprávy nechají na sobě odium nekamarádství a uličnictví. —a.

DTJ a tramping

1. března konala se v Praze konference vychovatelského sboru DTJČ, aby zhodnotila práci atd.

Nás zajímá jediné stanovisko DTJ (tedy i sociálně-demokratické strany) vůči trampingu.

Je až příliš jasné:

Proti trampingu, nepřijatelnému s hlediska socialistické výchovy, zdůrazněno, věnovat všude ve městech větší pozornost budování skautingu, zejména volných kroužků Přátel přírody.

Je to pro nás velice zajímavé, tím více, že se předseďa DTJ, pan Hummelhans, před krátkým časem vyslovil nadšeně pro předvojenskou výchovu. A aby nebylo pochybností o pravém účelu t. zv. „Přátel přírody“, citujeme ještě další větu:

„Na podzim bude uspořádána jednotná rozsáhlá akce pro přístup mladého člena do politických organizací strany.“

Tedy krásně ušité, ale otázka je, kolik trampů na to nalítne.

Dva vrchy dělají potlach na veikonoce v neděli dne 5. dubna. Současně se zakládá svaz všech okolních osad. Každý kamarád je vítán. Jede se z Prahy přes Benešov do Vlašimi, z Vlašimi pěšky na vesnici Kondrac, pak směrem na Louňovice. Po přechodu mostu přes řeku Blanici je po pravé straně starý ovčín. Tam je to. Cesta pěšky trvá z Vlašimi 1½ hod. Děky a stany jsou nezbytné.

Na shledanou!

Franta Šerif, za Dva vrchy.

Poznámka administrace: O potlach jeví se velký zájem a bude vypraveno případně i několik autobusů, aby lízdné bylo co levnější. Záznamy se již přimají.

Kašlem!

Můžeme denně vidět ty dlouhé nosy našich přítelků a kroucení vodnicemi milých páňů padourů. Nejde jim do jich sádelnatých mozkovic, jak se mohla ta trampská spřež postavit na odpor ceiému „veřejnému mínění“ a dokonce žádné hrozby, ani rady, ani zuřivé štěkáni několika padourů v rouše trampském. Nepomohlo chlá-

cholení, že tramping se nemůže zakázat, nepomohly a nepomohou nadávky vyvrhelů, bořánů, finančních spekulantů atd. Dokonce dělají čundr do země rudého teroru, oni se opovžují pochybovat o našich seriosních i bulvárních tiskovinách. Marné panstvo, my si počínáme tak, jak my chceme a ne jak nám kdo poručí nebo namluví. Čundr do Svazu sovětů budeme dělat, kdybyste sto- a tisíckrát nás varovali. Těžko se vám však bude psát o potěmkinových vesnicích, co nám tam budou ukazovat, protože jste ještě nedávno neustále lamentovali, jak hulvátští, prohnání a mazaní jsou tídle trampové. A prohnánímu a mazanému člověku se těžko mohou ukazovat nějaké kulisy místo skutečnosti. Žádnému z vašich hlídačů a ochránců se nepodaří nás dostat z vašeho lesa, když nebudeme chtít, a ani těm pro vás tak hrůzoplým čekistům se nepodaří udržet naše kluky pohromadě v rámci nějakého cestovního programu. Kašlem na vaše skuhrání. Ani několik ulekaných trampských dušiček nás neodradí od toho, co my chceme. Líbí se nám že „Tramp“ ignoruje všechny útoky padourů v pumpkách na náš program; ví, že chudí kluci jdou za ním a že jménem všech chudých, dělnických trampů mluví. Dělejte si dál ty vaše smokingové „trampské“ večery, ale pamatujte si, že vámi opovrhujeme. Ahoj!

Za osadu Hawaj v H. — nin.

K čundru do sovětského Ruska.

Jsem rozhodně pro! Naši kluci čundrali se snad už všude, kam je jen pustili, ale že by někdo byl v Rusku, o tom nebylo dosud slyšet! A my trampíři jistě bychom rádi slyšeli z úst kluků, jimž věříme, jak to opravdu „tam v dáli za horama“ vypadá.

Pro jedno jsem však: Aby tam jeli všichni kluci nekomunisti, neboť různí přítelčkové trampského hnutí měly by pak těžkou práci se zlehčováním celého čundru. Dnes už se kolportují od nich zprávy, že na čundr mají jeti jenom t. zv. „hvězdy“ a pod. Žádné „hvězdy“, prostí kluci z osad, kluci přímo z našeho středu, ovšem zase takoví, aby byli schopní nám pak říct, co tam viděli, jak byli přijati naši nejvýhodnější osadou, a hlavně co je pravdy na zprávách otiskovaných v padourských novinách o SSSR.

Podle zpráv v T. O. V. je nutno čundr zajistit též finančně, neboť cestu až na ruské hranice musíme hradit sami. Proto kluci na všech osadách — sbírat a sbírat — i když jsou mizerné poměry a většina trampů nedělá. Do sovětského Ruska na čundr pojedem. Tonda P.

Jihočestí trampové!

K radostnému pozvání osady „Slouch mládat“ z Moskvy navrhujeme za naši oblast dobrého trampa, kamaráda Oldšerifa z Pisku. Tak, jak jej známe, je to kluk, na kterého se můžeme spolehnout a který by úkol na něho vložený jistě řádně zastal — na delegáta kládeme povinnost, aby nám všem obsírně referoval o tom, co viděl a slyšel v prvním a zatím jediném státě dělníků a rolníků na světě — a to není zpravidla jistými kruhy správně oceněno (viz hesla: fízl, chlupatej, kýbl atp.). Petřebně děngi na cestu no něho zajištěny „Rudá tajga“. Písek.

Kamarádi Foto-přístroje a potřeby

koupíte nejlépe a nejlevněji u
ty. SKODA II., Štěpánská 63. XII. Slezská 13.

Kopírujeme. — Vyvoláváme. — Zvětšujeme.

Sbirky na čundr do sovětského Ruska.

Šetina, Rewaston	Kč 20.—
Feřtek, Děti neklidu	" 20.—
Osada Gigant	" 5.—
Drobná sbírka	" 5.—
Capart	" 20.—
Vodra, Děti neklidu	" 20.—
Olda z Lon-Staru	" 5.—

Celkem . . . Kč 95.—

Tramprská Plzeň od 10 k 500

Jak je tomu dávno, co se v Plzni sešlo prvých 10 trampů k práci? Necelé 3 měsíce.

V sobotu 14. března byl svolán oblastním TOV první veřejný potlach plzeňských trampů. V půl 8. hod. bylo již u Kramářů nabitó. Noví a noví přicházeli. V 8 hod. bylo již v místnosti jak v pražské elince, když jedou dělníci z práce. Ti, co přišli později, odcházeli houfně, neboť si nebylo kam stoupnout. Uprostřed, nad hlavami přítomných, stála „malá postavička“ Vilík, který zoufale šermoval rukama.

— Vildo, holomku, proč jsi nevzal větší sál? křičeli kamarádi.

— Copak sem to moh vědět? bránil se malý Vilík.

V 8.10 hod. zahájil Vilda potlach. Uvedl, proč je svolán, vzpomněl na to, jak se nás sešlo nedávno pouhých deset. Po Vilíkovi promluvil za pražský TOV kamarád Rikin. Mluvil celou hodinu, aniž by dostal hoblá za dlouhé řečňování, neboť kamarádi vystihli, že se jedná o životní otázky trampingu, které musí být projednány. Ke konci pojednal o čundru do Sovětského svazu a oznámil kamarádům návrh oblastního TOV, aby za plzeňské trampy jel Vilík a Kube z Nýřan. Návrh byl přijat jednotným huronským Ahoj, povoláno Ahoj Sloním mláďatům v Moskvě. Potlach zúčastnili se též zástupci budějovických, příbramských a boleslavských trampů.

Potlach plzeňský ukázal, že TOV jsou schopny spojit všechny trampy z celého Československa, bránit trampingu, přitahovat další mládež do našich řad. To děláme my, zatím co několik napudrovaných provokatérů paďourstva snaží se skuhráním o „nepolitichnost“ udělat z trampů do sebe uzavřené kratochvilné spolky. Snaží se, ale marně.

Všetramprský večer v Karlíně, který se konal musto IV. pollachu, byl jednou z opravdových tramprských zabav. Uspěch „Divoké scény“ vynutil si stále přidávání, takže program, který měl končit v 9 hodin, končil v 11. Ochoťně zaskočivší kamarádi z Toronta získali si svým krásným zpěvem a skromným vystupováním všechny naše kluky a dokazali, že kamarádi jsou tím milejší, než problematicka stáva na gramofonové desce. Upozorňujeme na to kamarady proto, že jsou snad jediným tramprským sborem, nepachtícím se za jménem na celuloioavém kotouči.

„Divoká scena“ stáva se dnes opravdu dělnickým avantgardním divadélkem. Nepesňuje detskou romantiku, tolik zahnížděnou na ochotnických představeních našich trampů, nehraje si na hochy z USA, Amerika už dávno přestala mít bufalobitskou romantiku, protože mnoho milionů hochů z USA má také hlad a také je krmeno slzotvornými bombami.

D. S. se orientovala správně: pryč od měšťackého divadla. A do nich. Všim, co je na jevišti po ruce: písničkou, satirou, vtípem. Tim se otevuají oči snadnej, než sebehonosnějšímu manífesty.

Tanec po programu ačlil kamarady na dvě party tančící a netančící. Party venkovských kamarádů se seznamovaly a nad pulltrem smlo se o jasných čundrech.

A vy, kluci, kteří jste si na naši zabavě rozebrali volná sídcaia, nezapomeňte z těch děvčat udělat správné trampky! Ty cancoury u sukni jim ustřihněte.

Oddaný peisonád.

Hurá na censuru!

Dnes, kdy už se konfiskuje Havlíček, Neruda, Šrámek, citáty z Malého čtenáře i sněmovních řečí, konečně se rozhoupaly i vládní listy, aby protestovaly proti podobné praxi. Ovšem, teprve nyní, kdy i jim hrubá censurní bota šlápla na kuří oko. Pochybujeme, že se tímto vypísknutím censura polepší. Je to vyloučeno, pokud bude vůbec existovati. A jsme zvědaví, jakým způsobem chce „Národní Osvobození“, které žádá o zaslání dokladů nemožné censurní praxe, zjednatí nápravu. Zaslali bychom těch dokladů tolik, že by se nevešly do aktovky.

M.

Soutěž na nejkrásnějšího šerifa pro paďoury. Páni paďouři snaží se všemi prostředky ovládnouti trampy. Jdou na nás jednak pomocí četníků a novinářských útoků, za druhé pomocí kavárenských povaleců, které mají vpašovat mezi nás, aby otravovali kluky svojí „nepolitichností“. Kromě toho vymýšlejí různé taháky. Nyní chtějí dělat „tramprskou scénu“ a hledají pro ni šerifa insertem ve „Večerníku Českého Slova“. Jenomže tramprové už všechny tyto paďourské vějíčky znají a po t. zv. potlachy v „Lucerně“ nenechají se už nachytat.

Všem TOV. Kamarádi, je nutné, aby všechny oblastní TOV konaly pravidelné týdenní sleziny. Budeme si navzájem vyměňovat zkušenosti o práci a postupu. Příští týden pošleme vám dopis, který ihned projednejte a napište nám obratem, co k tomu říkáte.

Předsednictvo TOV Velké Prahy.

Kamarádi.

takto vypadá celokožená ideální a lehkopravitelná obuv

Old Tramp

Noha se Vám nepaří jako v gumové obuvi. — Žádejte ve všech sport. závodech neb u výrobce

Huml - Karlín.

Rokycanova 25.

Tel. 263-27.

— Viš, že Tonda zničil úplně jeho vynález?

— Vážně? A co vynášel?

— Kde mají v Praze nejlepší pivo.

—šefe—

radý a pokyny

(pokynuje: —šefe—)

Zn. „Neznalý“: Březi štěníci smíš zabít pouze na písemné povolení tamní politické správy. K žádosti přilož křestní list, očkovací vysvědčení a dvacetikorunový kolek.

Zn. „Anafaliabed“: No zajisté. Vždyť již máme svobodu třináct tel. Divím se tvé neznalosti. Což to není vidět?

Zn. „Zoufalý“: Nezoufej, že se ti rodič oběsí. Možná, že si dá po druhé pozor.

Zn. „Kuřák“: Nechutnají ti lepené cigarety? Tak což abys je jednou zkusil kouřit?

Zn. „Osadní kuchař“: Vy idiote! Husa se nestahuje. Snad jste si to spíet s rybou? Vy...

Zn. „Šeříky“: Mutějovice jsou v Anglii a za bitvu u Lipan a Kreščaku máme již reparace zaplaceny.

Zn. „Granát 40 cm“: Zašroubuj jej pevně do svěráku a uhoď na něj několikrát perliíkem. Nevybuchne-li, můžeš jej dát směle dětem na hraní. V opačném případě poukážeme 20 Kč na pohřební stuhu.

— Tak bych ráda věděla, jak by si v Politice představoval Pepíček Nohejlů, že je papež otcem nás všech

pravdivá historka

Po převratě v Cluji přišli jednoho dne rumunští vojáci pro jednoho židovského, velmi bohatého obchodníka, prohlásili ho za zatčeného, a odvedli s sebou na sigurancii. Nepamatují se již, pro jaký delikt byl souzen, ale stačí to, že byl odsouzen, a jako trest měl dostat dvacetpět ran na zadní část těla. (Rumuni s velkou oblibou a ještě větším úspěchem provádí tento středověký trest.) Bylo velké zčešení v rodině obchodníka, a v největším strachu obrátili se k rabbimu, který byl znám svou moudrostí. — Rabbi dlouho přemýšlel, ale slíbil, že pomůže. Za půl hodiny bylo ho vidět v dlouhém kaftanu, jak kráčí směrem k sigurancii. Poněvadž byl hlavou židovské obce, netrvalo to dlouho, vymohl si svolení, že smí navštívit svého soukmenovce. Za hodinu, když měl být trest proveden, vyšel moudrý rabbi usměvavě z cely delikventově. Stráž důstojně vedla obchodníka k pryčně, která se nacházela na dvoře, stáhli mu obřadně kalhoty a dovolili mu milostivě, že si smí lehnout na pryčnu. Obchodník zcela klidně poslechl. Tu přistoupil voják, aby odkryl zadní část obchodníkovy těla, a v tom momentě stalo se něco neočekávaného. Vojín se vrhl na zem, a začal si zuřivě bít prsa, a házel kříže na sebe. Vida to, ostatní také přistoupili, a tu k svému největšímu úžasu shledali, že na obchodníkově zadku umnou rukou je namalována podoba panenky Marie s Jezulátkem. A tu sklonili se všichni, bili se do prsou, a křížovali se o překot. J. R.

Pitá se pan učitel: „Estli pak hošové víte, kam se poděje všechna přebytečná voda z more, když do něi ústí tolik řek?“ Ticho . . . . Najednou v zadní lavici hemží se malej Alfons Parlášek. Tak nám to řekni tedy, Parlášku. „Sim tu všechnu přebytečnou vodu z moře vypijou ryby . . .“ Pana učitele sekla mrtvička.

Redskin ze Seamewu.

ona . . .

Sobota . . . Krvavé slunce zapadá za protějščí skály, když se ubírám údolím do osady. Jdu rychle, protože vzpomínka na Ní mne popohání. V duchu již vidím jak ji sevřu do náruče . . . přitisknu k horkým rtům . . . a vypiju sladkou rozkoš až ke dnu . . . Za takových myšlenek blížím se pomalu k chatě . . . Teď vidím již mezi stromy štít, pod kterým je Ona . . . ještě kousek po pěšině . . . přeskakuji potůček a stojím před chatou . . . Čtyři schůdky, které mne od Ní dělí, přímo překračuji . . . tisknu kliku . . . otevírám dvře ale . . . zločinné dílo, které vidím, přiškrcuje moje hrdlo, ze kterého se dere nesouvislý skřek . . . Ona . . . leží tu na zemi . . . zhanobena . . . vykořisťena . . . Skokem klečím u ní, zvedám ji ze země a řvu: „Kerej pacholek mi vychlastal z tý flašky rum . . .?“

Redskin ze Seamewu.

Poznámka redakce: Jak se dozvídáme, slinil si při čtení tohoto plku pan censor již tušičku a krucináltyrgl, takovej konec. Jak se dále dozvídáme, sekla z toho pana censora mrtvička a on isa su zaopatřen v Pánu, zatřepal klidně bačkorama. „Čest budiž . . .“ atd. atd.

— Mladou husičku mám rád!

— Já taky, ale musí bejt bruneta.

—šefe—

Při vyučování náboženství:

Rabbi: Proč byl praotec Jákob smuten, když se dozvěděl, že mu prodali syna Josefa?

Süßkind: 'sím proto, že ho prodali lacino. J. R.

Vedlejší příjem

pro každého bez zvl. znalosti po svém zaměstnání. Píšte estě dnes listek. Brož, Kardaš. Rečice, Čechy.

Boxing & Athletika & Football

Kamarádi sportovci.

V předposledním čísle „Trampa“ bylo nám konečně oznámeno, že se ustavila „sportovní komise“. Jistě, že každý z nás tuto skutečnost uvítá s radostí a řekne si, že se tak mělo státi již dříve.

O dnešním stavu otázky sportu v trampingu možno říci, že ustavení „sportovní komise“ bylo uskutečněno spíše nátlakem dané situace a okolností, které si tuto „sportovní komisi“ vynutily. Není to tedy nápad jednotlivce, není to náhodné. Předšly nás události, poněvadž jsme si nedovedli sami ocenit a zhodnotit vyspělost našich kamarádů-sportovců a ceího sportovního hnutí vůbec. Nedovedli jsme odhadnouti správně situaci, kdy přikročiti k vážné usměrněné práci. Mám ten dojem, že to děláme obráceně. Místo, abychom utvořili jakés omisko, ze kterého by se jaksi organizovaně (ne na legiti-mace) a soustavně vytvářel a bu-doval celý náš sport, ponechali jsme jej viastnímu osudu a čekali, jak vy-spěje a co z toho bude. Dnes jistě poznáváme naši nerozhodnost jako velkou chybu a nezbyvá nic jiného, než pustit se s tím větším elanem do práce.

Je jistě třeba spolupráce nás všech, kteří jsou na našem sportu opravdu zainteresováni, a žádám Vás proto, kamarádi, abyste se hlásili k součinnosti se „sportovní komisí“ dobro-volně. Máme krásné perspektivy před sebou a budeme-li chtít i ve-zmeme-li věc správně do rukou, cíle jistě dojdeme.

Správně poznamenává „sportovní komise“ ve svém prvním prohlášení, že tvoříme něco jiného než to, co pan pačour vede do záhuby; vytvo-říme sport náš kamarádský, kde ne-budou primadony, kde nebude kup-čení, ale kde budem kamarády a sportem naše kamarádství jen upevníme.

Apeluji sám na osady, aby přihlá-sily ať již ke přímé či nepřímé spolu-práci své kamarády, kteří vedou na osadě či v klubu sport. Dotyčný kamarád může event. podat do „Trampa“ zprávu, jaký má program pro nastávající sezonu a pod. Docílí se tím užší styk osad se „sportovní komisí“, která bude plně pod našim vlivem.

Tak kluci do toho! Ahoj.

Jirka z Dakoty.

K našim lyžařským zájezdům.

Při zájezdě do Cinvaldu v neděli 8. března jelo několik účastníků na černo a tím se stalo, že autobus byl trochu přeplněn. Okamžitě zjednali jsme takovou technickou nápravu, že podobná věc je již vyloučena. O zá-jezdy je velký zájem, neboť jsme s cenou jízdenek opravdu nejlevnější. Pořádány budou pravidelně pokud bude na horách sníh a informujte se vždy začátkem týdne v administraci (telefon 24665), kam se jede v neděli. Upozorněte všechny známé na naše zájezdy a hlavně na jejich láci. Jízdné do Cinvaldu tam i zpět Kč 45.—. O cenu na Krkonoše se právě jedná.

Kamarády z dolejšího Posázaví,

footballisty, lehké atlety a všechny sportovce zveme k spolupráci na naší jarní sportovní činnosti. K dispozici wolleybalová a lehkootletické hřiště, které se právě začíná zřizovati. Schůze Tramping Clubu Děti neklidu konají se každý čtvrtek (mimo prvý v mě-síci) v restauraci „U Zlatého litru“ na Vinohradech, Balbínova 15. — Zakoupíme jakékoliv rekvisity ke všem lehkootletickým disciplinám. Na-bídky na jednatele: V. Ullrych, Vino-hrady, Jablonského 10.

Sport Lesalov

PRAHA II., Vodičkova 23.

Hlavní sklad americ. gum. trampské obuvi
HOOD-(Tiger) od Kč 39.—

Z osady Údolí Děsu.

Sdělujeme všem, zvláště pak Pe-píkům, že pořádáme dne 17. března 1931 v úterý Josefskou zábavu v Národním domě na Smíchově. Na této zábavě předány budou ceny získané na našich lyžařských závo-dech.

Tanec — Tanec — Tanec — Tom-bola — Zpívají „Kluci z Údolí Děsu“.

Odhadní cena tomboly Kč 2500.—.

Kanadky, kedsy, košile, čambrlínky, lyže, hole atd., vše za 1 korunu.

Na shledanou v úterý 17. března v Národním domě na Smíchově.

Z „mistrovství“ republiky

Oddechli jsme si. Match Stöckl-Jakš je u konce. Převaha našeho Jakše byla víc než přesvědčující. Soudece bere bodovací listky a prohlašuje vítězem pražského borce. Obecenstvo rádí jak divé. Jejich miláček Stockl měl by být v Brně bit? To si nechat líbit? To bychom nebyli v Brně. Zástupci brněnských kluků podávají proti výsledku protest.

Svolána je tedy mistrovská komise (nevím proč se jí říkalo mistrovská, snad asi pro ty mistrovský kixsy), sklá-dající se ze starých pánů, kteří roz-umějí boxu asi tak, jako já chovu pra-sat, a rozhodla — přirozeně pro brněnského borce. S bodovacíma list-kama si asi někdo vytře! p...l, že vůbec nebyly k nalezení? Podle nich a vůbec podle každého sportovce-díváka — byl Jakš vítězem!

Bylo nám líto kamaráda z Kenedy Kedd, když brali mu jeho mistrovskou cenu, kterou před čtvrt hodinou vy-hrál, a místo ní dali mu kus plechu, kterému se říká plaketa. Nedovedli jsme pochopit, jak lze mistrovskéj titul prohrát i v šatně, když před tím v ringu — mezi čtyřmi provazy jeí někdo získal.

Kamaráde z Kenedy Kedd, ne-div se, proč to! Brno znamená pro nynější výbor ČsUBA nejméně 12 hlasů a bez nich by nebyli určití pánové ve vý-boru. Proto ta politika — přece jedna ruka druhou myje... (A pak jsou obě špinavy. Pozn. autora.)

Tolik k tvoji porážce u zeleného stolu. Pro nás však jseš ty vítězem.

Mě mrzí hrozně jedna věc, totiž to, že jsi byl příliš nešťastný, v tomto bezpráví, které se ti stalo. Ty stříbrný hodinky, které jsi před tím jako čes-tnou cenu dostal, ty nepatřily do ru-kou toho brněnského výboru. V té chvíli, když ti je bral, neměl jsi smysl pro kanadský žertíky. Dal bych ne-vím co za to, kdybych býval viděl, jak se ti „ná h o d o u“ vysmekly a octly se na betonové podlaze... Piďa.

Velocipedy — opravy — pneumatiky — součástky
Fr. Štantejský, PRAHA II.,
Parukyňova.

alfons tölz:

horoucí povídka

klukům z kraje kolem Dvou vrchů

Jsou příhody, episodky, nepatrná dění, která, nemajíce pro nás význam a nemohouce mít vlivu na náš další život, zůstávají pro nás přece mimovolně nezapomenutelnými.

Podivné, a přece přirozené. Prosté, a přec zajímavé. A tak skoro vždy, kdykoliv spatřím ten dům (dnes už ostatně zcela dostavěný), musím vzpomenout na onu příhodu, nikterak světobornou, spíše jen episodku, nikoliv ale tak malichernou, aby nemohla být napsána.

Slyšte, slyšte

To bylo žhoucí léto, jak pěje píseň, a v ten čas zřejměji než kdy jindy viděti bylo lze rozčlenění lidstva ve tři skupiny

To jest. sluníčko, zlatý pecen, divotvornou mocí, mocí svých paprsků způsobilo, že v onen čas jasněji než jindy bylo viděti že nejsou pod ním dole jen LIDÉ, ale že jsou především PANI, potom CHUDÍ LIDÉ a nakonec POLICAJTI

A tak zatím co první, utekše z Města do stínu svých venkovských bungalovů, aby tam po celoroční bohubilé práci, jež slove odírání svých bližních, zaslouženě hověli svým drahocenným schránkám, oplývající mase a tukem, nebo nabírajíce nových sil k statečnému dřeni chudých, bahnili se na plážích světových lázní v Nizze, Rimini a na jiných místech, kam se vlévají všechny řeky proletářského potu proměněného chytřácky (= zákonně) rukama pupkáčů ve zlato...

Tedy, zatím co první chválili svého boha z toho nevýmluvného daru Slunce, blebtajíce skrze plné držky: Pane, dobře jest nám tu býti — druzí chodili ulicemi Města znaveni ustavičným horkem jako mátohy a plazíce jazyky po znojných řadrech, posílali mlé sluníčko do sakramentské země, říkajíce přes tu chvíli s tichou resignací: Zatracený hice, sakramentský živobyti.

A slunce hřálo jako by zjednané Mocným Břichatcem k jeho potěše, houby dbajíc proklínání chudých lidí, kteří, spiti jeho lahodnými paprsky až k deliriu, pracovali v potu tváře na polích, na stavbách v ohradách a nádvořích továren, zatím co třetí s mozky zastíněnými černou holubicí, hlídali jejich těžké pěsti, jejich špatné myšlenky a jejich dobrou práci, nebo stáli na křížovatkách ulic a balancujíce vzduchem tlustými dlaněmi, uvolňovali místo spřežením a vozům svých chleboďárců,

A v onen horký čas, jednoho odpoledne brodě se vlastním znojem a prachem ulice, spatřil jsem onu ženu. Ho — ho!

Pravil jsem ženu? Ne, nelekejte se.

Neboť toto podivné stvoření mohlo být spíše vším jiným, než ženou

Snad jenom černá brokátová sukně, již toto stvoření zametalo prach periferijní ulice a živůtek v pase nemožně upjatý, že bylo anatomickou záhadou, jak toto individuum může dýchat, snad jenom tyto věci opravňovaly k dohadu o určení pohlaví tohoto tvora.

Na hlavě nemožný kokrhel, snad z časů kteréhosi Ludvíka, groteskně formovaný a ozdobený bohatými ukázkami někdejší flóry i zvířeny

A pod tímto dílem antického umění...

Ne, nezapomenu nikdy oně tváře.

Mrtvá, dávno mrtvá lidská tvář, která však dosud žila svýma očima.

A teprve když jsem pohlédl do těchto očí, poznal jsem určitě, že tento tvor je ženou.

HOODKY (KEDSKY)

orig. americká trampská obuv k dostání ve všech větších sportovních závodcích.

Značka Hood Tiger

Kč 39—

pro trampa nepostradatelná, s vložkou proti pocení.

Vlastně, že byl ženou, snad dokonce krásnou ženou, kdysi, své doby.

Snad byla krásná, žádoucí a slibná ve svém mládí i v plném rozkvětu svých let. Milovala a byla milována. Vášnivě. Kdož ví.

Snad rozdávala štědře svými vděky, snad víc, než brata.

A dávajíc víc než mohla dáti, každému bez výhrady, kdo přišel, odkvetla rychle, zestárla a ustrnuvši celým bytím v době svého rozmachu a nemohouc či nechtějíc se přizpůsobit současnému světu, stala se směšnou, ubohou bytostí, jakoby oživlou figurinou potulného panoptika.

Toto jsem mohl vyčísti z jejích očí, když jsem jí mjel právě před stavbou, na niž pracovali dva zedníci.

Mladí, nádherní hoši, spatřivše předmět mých úvah, nemožnou ženštinu minulého věku, jejíž grotesknost zvláště nyní vynikala v střízlivě jasném letním odpolední, vyřešili tu věc krátce:

— Franto, podej sem ten browning!

— Ha — ha — ha!

Bylo to bezprostřední, nečekané, a přece prosté a přirozené. Každý by se byl zasmál prostě filosofií těchto dvou dětí práce a usmála se i stařena, nepochopivši zřejmě vtipu, mířenému na její hlavu. Nebo snad byla hluchá. Pohlédla na chlapce s úsměvem své tragické masky. Snad jí připomněli vlastní, dávno ztracené mládí

A pokynuvši pro sebe několikrát svojí seschlou lebkou, obtíženou svrchu kokrhalem a zesponu masivními oringlemi jako volské kruhy, odcházela tiše, cupitajíc drobnými stařeckými krůčky vzhůru ulici, zatím co na stavbě doznival smích hochů, rozveselených vtipem svého mládí lepším a vítěznějším než všechny filosofie světa.

Ubohé, odcházející, omšelé absurdum. Pohlížel jsem dlouho na její úzká zádička, lesknoucí se matně v zapadajícím slunci, tak dlouho, až zašla.

Jezdím jen na kole **Velo — Čepelák**, za **580 Kč** od ty. **Praka II., Zlatnická 8.** Součásti — opravy.

— Jak se správně říká: Ty jsi vůl, anebo ty jseš vůl?

— To máš zrovna tak, jako když ti teď dám přes hubu nebo přes ústa.

c. i. cejn:

vzpomínka

Vojenská strážnice.

Stůl a lavice z neohoblovaného dřeva, věšák na pušky, prasklá železná kamínka se špatným tahem, nástěnné kulaté hodiny a šíří zadní stěny zabírající dřevěná pryčna, pokrytá pláští a kožichy spících vojáků.

— Proč nespíte, Petře? Za hodinu půjdete stát.

— Nemohu. Nechce se mi.

Pozoruji jej. Vypije plný šálek ledové vody. Hledí strnule a nepřítomně. Konečně opře ruce o stůl, složí hlavu do dlaní a zdá se, že dřímá. Upokojí mě to a nevšímám si ho již.

Po hodině navlékneme kožichy, otočíme závěry pušek, přehodíme tyto přes rameno a jdeme střídát. Zvolání — heslo — k počtě zbraň — hlášení — cvaknutí pušek o zmrzlou zem — odchod. Nic nevadí, že je dvacetpět stupňů mrazu. Vojančí se přesně dle předpisu, neboť službu kasárního dozorceho důstojníka koná

pan dělesloužící četař, který je příliš dobrým vojákem, než aby trpěl nějaké obcházení, nebo dokonce nedodržování služebních řádů.

Do vystřídání dalších stražných prohlížím z nudy na stole ležící Petřův sešit.

Slavný vojenský sešit v deskách z černého ohebného papíru, věc nepředepsanou sice, kterou ale každý voják má, jež je v každém případě sbírkou písní, hezkých i nehezkých a kniha knéh, kam zvěčňuje voják své radosti i bolesti.

V sešitu je několik zalepených — můj mozek pracuje — ofrankovaných dopisů, připravených k odeslání.

Vyletím bez pušky a kožichu. Utíkám směrem k rayonu, kde nalézají se dílny a skladiště.

Suchá, krátká rána bez ozvěny. Mezi dvěma objekty nalézám střejeného vojíka Petra. Několikeré zachvění unikajícího života a klid.

Bosá noha, jejímž palcem stiskl již mrtvý spoušť pušky, je nepřírodně bílá v měsíčním světle a studená. Zjistím, že zastřelený použil náboje z originálního kartonu, nevěře patrně v účinek volného náboje, kterým se puška na stráži nabíjí. Střela vnikla oděvem na prsou, projela tělem, roztržila pravou lopatku a vyletěla ven. Nalezena nebyla. Nechám vse v původním stavu až do příchodu komise a zavedu novou stráž.

— Pár íacek by měl ještě dostat. Bibec! — nadává pan rotný, až jej okřikne maličky major, zástupce velitele.

— Dnes o třiadvacáté hodině patnácti minutách zastřelil se ze služební pušky voják Josef Petr, jako strážný číslo I. Příčina sebevraždy neznámá.

Tak znělo hlášení dozorechých orgánů i moje, které jsem kopíroval a jež dostalo se mi dnes při přehrabování vojenského kufru do rukou.

stanislav konrád:

plzeňské komíny kouří

Mnoho komínů značí průmyslové město. Plzeň jest takovým městem, více městem budy nežli průmyslu.

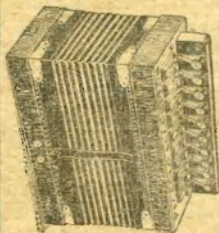
Tam na periferii za Škodovkou, kde za noci málo lamp svítí do bahna válejíciho se úne na ulici, tam je centrum plzeňské budy, co tam potuluje se stínu, které nemohou ani žiti ani zemřít, co tam je děti, které rostou v tom otrávenem ovzduší, při trestalické stravě „chléb a voda — voda

Komíny kouří, otravují vam vzduch, a přece je musíte mít radi, choďte se na ně dívat, jděte na Lochotín, uvidíte jich celý les, jak milosrdně svým kouřem zakrývají bídu, velikou bídu našeho města, a malý křížek na věži Bartolomějské třetí nad tím vším, jako nad velkým hrobem práce.

Komíny kouří, idi se na ně, kamaráde, podívat, a vezmi s sebou toho tátu, který z bídné stravy či lépe z hladu dostal rychle souchoť, ať s sebou vezme svých pět dětí a poví jim, co o některém z těch komínů zná, a proč zítřa anebo pozítří zemře.

I ty, kamaráde, podívej se dobře, i ty musíš zemřít hladu, poněvadž krast neumíš a žebrat také ne, a až budeš umírat, lehni si tak, abys viděl, jak

plzeňské komíny kouří...

Sensační americká novinka!

Koncertní tahací harmonika model „Tramp“, na kterou každý, i ne-hudebník, velmi snadno vše zahráje. Velmi oblíbený hudeb. nástroj trampů, lyžařů, turistů, skautů, sportovců a všech milov. hudby. Úžasné levná reklama. cen. Kč 79.— (tramp) po cel. ČSR.

Amer. hudeb. závod Svarc, Praha, Lucerna. Tel. 293 36. Pozor na firmu.

KANADKY

Dullbox a . . . . . 170 Kč
Dullbox b . . . . . 150 Kč
pro jaro . . . . . 120 Kč

KEDSKY,

lehké, pohodlné s koženou podešví Kč 75.—

u J. Fialy,

výroba sportovní obuvi Vinohrády, Nerudova ul. 9.

drby z čundrů

10 nových osad týdně!

Upozornění: Zasilejte s oznámením osady vždy adresu některého člena!

V Karlíně zrodila se nová osada, slyšící na jméno „Odboj“. Potlach koná se 28. března u Zábranských v Karlíně v 8 hod. več.

Nová osada stanařů „Dagmar“ hlásí se k nám. Adresa a místo chybí! Oznamte.

Totéž platí i nové osadě „Kamarádů“ „Frehama-Ohio“, „Nord-Star“, „Rudý Don“, „Děti ulice“

Bez udání adresy nebudeme nové osady oznamovati.

Z Plzně hlásí se nová osada „Nobody“

A z Moravské Ostravy „Bouřliváci“.

Údolí stínů. Byla osada Marion Star, ale už není. Osada „Šibenice“ jest. Kometa.

Osada Berri v Grand Canionu pořádá patnáctý den po rovnodennosti první jarní potlach a zve všechny hnusný trampula, hlavně z vejchoduňích Čech, pač je hanebno, že už všechny strany naší drahý Vlastičky něco měly, jenom tady se hrobaří. Kdo chce přijet, ať píše předem na adresu: Jaromír Staněk, stud., Chrudim 494/IV., pač jinak vosadu nenajde. Program: Nynější tramping, t. j. volná zábava. Na shledanou 5. dubna.

Ahoj! Red River scherit.

Ahoj, holky, trampské amazonky!

V posledním č. „Trampa“ jsem četl pár řádek od AKELY, která hledá la flek na holčičí slezinu. Máte je mít. Nabízím vám osadu Hurikán v údolí OBRŮ NA ZLATÉ ŘECE (SÁZAVA). Co jsem přijel z trailu ještě jsem tam nebyl a hned tak nepojedu až s panem ministrem, to víte, vzpomínky a ostatní osadníci se čundraří světem, tak myslím, Akelo, Lucie, Molly, Lido, Blanko, Šnežku, že klidně se vás tam vrátíte ten váš holčičí regiment, je to samota, něco pro vás, budete tam moci debatit samy a to přeci chcete, ne? Nebo že to chcete dělat na vzduchu? Odpovězte do redakce, Melich mi to dá, ale rychle než vezmu zase z Č. S. R. do raječích.

Ahoj! Bob Hurikán.

Kanoe Cibulka

jsou nejlepší!
Přesvědčte se!

Podolí, Riegrova 130.

Telefon 42297.

Ahoj Brno!

Kamaráde Paškine z Karachanu!

Žasnu! — Tvůj podpis na onom prohlášení několika brněnských osad, odsuzující „oposici“ na I. brněnské slezině, je pro mne velkým překvapením! Byl jsem právě doma na dovolené, tož jsem se hned vypravil k vám, pogratulovat ti k tvému „obrácení“. Tvoje sestra mi však sdělila, že teď agentíš po vlastech našich a mnohdy přijedeš do Brna jen, abys navštívil svoji osadu. — Vidíš, Paškine — vzpomeň si na naši debatu loni v červenci ve vašem „lágru“ pod Býčí skálou u Adamova! Tehdy jsi byl ještě tolik pyšný na svoji maturu s vyznamenáním, očekával jsi skvělé místo, byls činným v dorostu Sokola a na svoji vůdcovskou minulost ve Skaute jsi také ještě nemohl zapomenout — tolik jsi nadával na „Trampa“, odsuzoval jsi jakékoli „štvaní“ a pod. — a Paškine, kluku zlatá, pamatuješ, jak před svým odchodem na noční vlak jsem na tebe se skařiska hrčivým hlasem volal: „Lomikare, Lomikare — do roka a do dne!“ — vzpomínáš si? Vidíš, ani rok tomu není a ty sám jsi byl vržen životem, žádným štvaním, tam, kam jsem tě chtěl zavést já — na cestu poznání a nesmířitelného boje za naši lepší budoucnost!

Vítám proto srdečně tvůj mužný projev, i ostatních kamarádů, tisknu vám všem ruce a jsem s kamarádkským ahoj všem správným klukům brněnským.

Váš Dolfek z „Collorada“.

Kamarádi!

Jerry z „Osady Pendrek v trapu“ dal mi na starost vyřízení jeho korespondence. Je vás však příliš mnoho a nemám tolik času, abych všem napsala. Sdělují vám tedy, že jest to nemožné, najít zde teď práci, nemáte-li pracovní papíry, a i s těmi to jde ztěžka, je vydán zákaz, přijímat cizince do práce, jelikož

i zde je nezaměstnanost. Jerry byl propuštěn a odstartoval, nemám nyní o něm zpráv a ti, co zde zbyli, ti by vám místo nenašli. Zde ta květinka, která se jmenuje kamarádství, neroste, ale faleš a sobectví. Ráda bych vám pomohla, ale i u nás je hromadné propouštění a já to čekám taky, šéf i podšéf na mě sice trpí, ale právě proto a pak já netrpím na ně, tak asi poleřím, čekám jen na sluníčko, teď s čundrem nic není, to je ostatně úděl všech děvčat, která jsou odkázána sama na sebe, že se jim s prací nabízí i prostitute, a mě to ani nepřekvapuje. Tím tedy končím a na osadu Jerryho už nejděte, škoda peněz a tam „Tramp“ nechodí, jen „Noční poledník“ a ještě šejdrem. A ty Šerife, jestli nejsi v base nebo mrtev, tak se ozvi, zde už říkají, že jsi v Praze, to by bylo ještě horší. Ahoj všem

„Mignon“.

Varovné hlasy.

Kazan.

Když bylo ustaveno „Trampské vydavatelské družstvo“, stalo se tak jistě proto, by trampové měli svůj vlastní nezávislý tisk, který by nejen hájil jejich práva, ale byl také vůdcem v boji za jejich požadavky. V nastalé době, kdy útoky na trampské hnutí se množí a kdy je možné úplně omezení trampingu, byli nuceni trampové sáhnouti k sebeobraně a tak utvořili „Trampský obranný výbor“. Tento výbor nepředstavuje jistě žádnou organizaci, je pouze mluvčím za ty osady, které v něm mají své zástupce. Trampské sleziny v Praze i venkovských městech svědčí o tom, že trampové svůj boj o svobodný tramping myslí opravdově a to právě nedá spatřít těm, kteří ještě do nedávna o nich nevěděli.

V „Právu Lidu“ ze dne 8. března 1931 je takový nepřímý útok na T. O. V. Pisatel v článku „Tak zase nahoru“, p. J. T., zmiňuje se o trampcech a jeho názory o nich jsou trochu popletené. Nevidí rozdíl mezi trampem-proletářem a mezi taky-trampem s přepychově zařízenou boudou, všechny hází do jednoho pytle. Nebudu rozbírat jeho článek, jen v závěru jasně ukázal, co vlastně sledoval.

Píše: „... jménem těch, kdož táhnou v sobotu a v neděli do lesů, aby se nadýchali čerstvého vzduchu, mluví často lidé, kteří nemají práva mluvit jménem poctivých mladých lidí. Ale necht' vás ta falešná ústa nemýlí...“ Ti, kteří o nás nevěděli v době, kdy začli útoky na trampy, počínaje s psaním o orgích a pod. a konče v poslední době úplným zákazem trampingu, mají naednou obavy, že nalitnem na prázdná ljesla. Nemusejí se báti, kluci umějí dobře číst z bílých fleků „Trampa“ a kdo se o nás tak stará, o naši výchovu, a hlavně předvojenskou, také víme. Dalo by

osada redakce

se napsat více těch vymožeností pro trampy (zdražení jízdného atd.), ale my je známe a soudruzi pana J. T. je znají také a jistě vědí o tom, jak nám tím „zpríjemňují“ naše mládež.

Naší odpovědí na tyto „varovné hlasy“ bude zvýšení boje o svobodný tramping, proti předvojenské výchově a také rozšířením našeho časopisu „Tramp“, který je jediný a oprávněný mluvčí za trampy-proletáře.

„Ostravačky-Trampky“!!!

Je nás na Ostravsku tak málo, kde jste všechny, Vy, co si povídáte trampky? Myslíme, že by bylo na čase, abyste se již ozvaly. Dáváme Vám návrh, abychom si udělaly někde malou sleznu, při které bychom se navzájem poznaly. Ozvěte se v pl-

zen Abend streiten, sie sich um die Politik — která do „Trampa“ nepatří — und unter der Woche schreiben Hej Slovane a Fidlovačka und am Sonntag am Tramp gehen und Ahoj Nazdar rufen à la (Neubauer). Natürlich sind auch gute Kameraden dort (Ua — Šašek atd.).

Also wir möchten nur auf einen hinweisen und das wäre, daß das osadnictví kein Tramp ist und meistens zum Pačourství sich mit der Zeit gestaltet oder man müßte alle in zwei Gruppen einteilen (Camping — Tramping).

Wir bleiben immer treue internationale Tramp-Vagabunden und rufen ein tausendfaches Ahoj.

„The Lone Sailor.“

Harry, Tonny

a svobodnej, a alespoň trochu z dosahu zákona a světských řádů.

Bylo to po prvé nad modravě zelenými vodami Driny — V Bosně. — Kraj byl sice smutný, skalnatý, takový přísně krutý a tvrdý, — les chudý — Nejchudší, jaký moh výrůst z těch šedých skal. — ale byl to komplex

Stejskalo se mi po té zlaté svobodě, když jsem se později tři dny musel zdržet v Sarajevě.

Po druhé dostal jsem se do lesa ve Slavonii, v okolí města Pakracu, nedaleko českého Daruváru. Les byl většinou listnatý, buky, olše, duby, — ale zajímavý, rozsáhlý a krásný

V Jugoslavii vůbec se českému trampovi dosti dobře cestuje i mezi lidmi. Zvláště ve středním Srbsku, též v severní Bosně, i v Chorvatsku

Kamarádí!

Nejlepší kytary, banja a mandoliny, koupíte u fy. ANTONÍN KONRÁD, Praha II., Na Zbořenci 15. Veškeré hudební nástroje! Doporučujeme!

Polévku vždy na čundr si vezměte, aby byla dobrá, toho dbejte, také uvařená na to tata a tou je dršťková

„PERFEKTA“

Žádejte u všech obchodníků nebo přímo v továrně.

BOHUSLAV NOVÁK, Praha-Karlín, Zahradní 7. Telefon 294-14.

ném počtu, ať už i Ostrava má dostatek trampek.

Pište nám do „Trampa“, nebo poste restante pod zn. „Brodway“, Mor. Ostrava 9.

„Ahoj“ řvou

čtyři z „Brodwaye“.

Ahoj!!! Mies, 4. März 1931.

Wir melden gehorsamst allen lebenden Tramps und Pačours, daß sich auch die Deutsche Jugend in den Kampf gegen die Mastňáky erhoben hat. Es hat uns sehr gefreut, als wir im vorletzten „Tramp“ die Nachricht einer deutschen Siedlung in Brünn gelesen haben. Wir sind überzeugt, daß es keine „Wandervogel“ sind oder Kreuzmänner ( ). Co Čech, to Sokol. — Was Deutsch, das Wandervogel! Und darum „hej rup do pačourů“. Franta Scherif's Sprichwort, den ich öfters in Pilsen bei „Noska“ gehört habe und wieder einmal sehen möchte. Es sind ja immer genug Trampers dort, aber den gan-

Vzpomínky na Jugoslavii.

Bylo to po prvé v r. 1929, když jsem šel do světa, rozumejme teda za hranice. Před tím šel jsem již několikrát, ale jen po CSR, což byl jen takovej sranda vejlet. — To, že jde člověk přes hranice, zvláště po prvé, působí podivně tísnivě a tak, kdo se tomu může divit, i mě bylo smutno. — Báł jsem se, jak to asi dopadne.

Lidi strašili hladem, svět svými dálkami, které pravda lákají svou šedou modří, ale hrozí zároveň utrpením, takovému laikovi jako jsem byl já. — Brzy jsem poznal, že přes to, že je nutno na cestě trpět, hlavně od lidí, — není to tak zlé, aby se to nenechalo přežít.

Byl jsem v jižní Evropě, v krajích tedy ještě hodně civilisovaných, ale přes to už se mi někdy podařilo, vlézt do pořádného lesa, kde jsem byl uložen před lidmi, a na čas docela spokojen a šťasten. — Nažral jsem se, a mimo to opravdovému trampovi stačí, když jenom slunce pěkně svítí, a když cítí, že je volnej

a Slavonii — Hercegovina a Černá Hora jsou s jižním Srbskem dosti chudým územím pro vandráka. Málo stromů, všude většinou holá, pustá skála a sluníčko celý den nemilosrdně páří. — A v chudém kraji — chudý lid. — Snad dobrý, ba určitě dobrý, ale nemůže pomoci, když nemá sám. Některé kraje jsou zde dosti spoře obydleny a tak mnohdy navený poutník, vytrpí hotová muka, hlavně nedostatkem vody a jídla. — Kdo ovšem půjdeš do Jugoslavie, zkus to tu také. Neumřeš, ale zocelíš a ztvrdneš, — a poznáš, že z utrpení a bída vyrůstá lepší člověk.

A kluci, kterej už chcete jít do světa, nechoďte sami! — Sežeň si kamarádku nebo kamaráda! Jednomu je velmi často smutno. Taky jsem si myslel, že jsem staroj samotář, ale co to bylo platný? — vrátil jsem se. — Vrátil jsem se jednou a od té doby už podruhé, a jenom proto, že jsem byl sám. — Teď lituju a kleju. — Těším se, že najdu konečně nějakýho kolegu, a že letos vyruknu naposled. — Ci zase půjdu sám? sávo.

Malý oznamovateľ.

(Slovo 1 Kč. — Pro předplatitele a přispívatele 70 haléřů. Tučně tištěné slovo dvojnásob Obchodní inserty podle insertní sazby.)

VZDUCHOVKY, PISTOLE velmi výhodně Vyskočil, Smíchov, Pajackého 2.

KAMARÁDI! Kanadky, kedsy, la a levně. koupíte u J. Hornofa, Praha VII., u Hlávkova mostu. Stanice elektrické dráhy 6. 8. 12. 18.

KOUPÍM CHATU. Zn. „Popis a cena“.

LODĚ — ŘEPA — BRÁNÍK, proti pivovaru. Telefon R. F. 1163. Podolí, Riegrova čís. 68. P I n á z á r u k a.

PODÍL na chatě na Sázavě za 800 Kč prodám. Zn. „Spolumajitel“.

KAMARÁDI, NAVŠTIVTE MĚ! Prodávám dobré gramofony a ještě lepší desky za levné ceny. Nové desky la šlágry 9.90 Kč. P i h e r t, Praha H., Spálená 15.

STREDISKO TRAMPŮ — Bartůnek, Měchenice.

PODÍLNÍKEM chaty chci být. Zn. „Obnos — kde?“

STARŠÍ ŠATSTVO, obuv a veškeré odložené věci nejlépe koupíte i prodáte u „Partie“, Praha VII., Belcrediho tř. 40. Ceníky verešnického zboží zdarma.

SRAZ TRAMPŮ u „Zálišů“ v Karlíně, Královská 10. Místnost L. O. K.

KANADKY la vysoké 260 Kč, polo 195 Kč. J. Skála, Smíchov, Štefánikova 23 (u Anděla).

MALÝ OZNAMOVATEL OPATŘÍ VÁM VŠECHNO!

Osadní pošta.

Osadě „Kavkaz“ („Jaksovi“.)

Děkujeme vám za tu bibost otištěnou v dením listu, a ve „Stadionu“. Je vidět, že nemáte nic jiného na starosti než dozírat některé kamarády. Když už chcete se státí populárními, tedy tam netahajte kamarády z jiných osad, a proto doufáme, že si tu pitomost po druhé dobře rozmyslíte. Ahoj!

„Bludné duše“
a mnoho jiných kamarádů.

Šeritu z Medvědí, Cařihrad!

Honzo, promiň, že jsem nemohl držet slovo stran toho psaní na konsulátu, a redakce Trampa mé psaní nedostala. Zítřka jdu k Vlastě. Ahoj, do vidění!
Bob Hurikan.

Všem trempířům oznamuji, že jsme dali dohromady vosadu „Jas“ v Žižkově.

S heslem do paďourů bouch hrom táhnem s vámi.

Za vosadu:

Tála Šerif.

Johne — zálemce „Rujany“.

Odpovídám ti snad pozdě, ale přece. Zanesou-li tě kdy tvoje svalnaté, zahnuté kytky do blízkosti „Rujany“ v údolí Kačáku, radim ti upřímně, zahni. Zahni a to hodně rychle, nechceš-li být vyhozen s chaty, jako jsem byl já. Jest tam jeden skaut, pseudonymem „Vafík“, náruživý hráč mírných zábavných her. Tomu, uděláš-li malý „estunek“ v očech hráčů, řekne ti: „Nemysli si, že když jsi si navnadil imé, nějakou tou maršou zeml nebo něčím jiným, nekupíš si mě. Ty myslíš, že když jsi tady byl dvakrát, že se tu budeš roztaňovat. Seber svoje věci a koukej at si venku. Tady nemáš co dělat.“ Johne, to vim z tvých, neboť oni nemají naše zvučné „Ahoj“, oni mají — „Bud připraven.“ Rozumíš. — Na brzkou odpověď se těší a z ochraptělým „Ahoj“, rebot také mě stihla „cholera“, se loučí
Joe — Zavrženec.

Haló, Jerry Morgan, Asie!

Jerry, pro Bůh, kde vězíš? Z doktorem jsme tě hledali ve VAN a jeho Bugari dčlalo pravé divy. Tam u jezera nám řekli, že jsi v KARZE, prošli jsme jí a její duem a noc přes Erzerum do Trapezuntu, měli jsme štígro, za námi zapadla již sněhem cesta. Zmeškal jsem v Trapezuntu parník Haduziade o 2 h., jsem rád Druhý den 19. I. se ptopil na Kora. Ve Smyrně jsem nechal u Mustafy pro tebe psaní od známí, šifou a v Cařihradě u Selima 150 lir, více jsem nemohl „BU BAHAL DIR“ chápeš vid? Vyzvedni je, at prokionužně, když budeš v nesnázi, my se nějak protneme s Hadžim. Do tureckých psů napsali nám skrz tu Angoru lptal! Já jedu na cvičení, nepovolili mi odklad, a tak tedy „as“ jsme řekli za 3 měsíce do vidění. Ptej se v Kapském městě Fredyho, anebo tam nech, zprávu pro mě. Smějuj k R. C. S., a těším se, ras, jak odlatnu vypadnu. Tvůj
Bob Hurikan.

Všem plzeňským kamarádkám!

Každý týden si ráda přečtu Trampa a zvláště ty naše divčí včavy. Poznala jsem, že mezi těmi, co jsi do naší divčí strážky, jsou docela správné žaby a proto ráda bych se s vámi seznámila, ale nevím s kým, když všichni do Trampa píšou pražský holky, a k tomu ještě je to stále Molly, Lida, Božena a spol., které se pomalu stávají nepostradatelnými — a proč? Protože jsou to snad milákové těch, kteří se postarají o to, aby se jejich články tam dostaly, at jsou jakýchkoliv obsahu. Ty debaty, co piše Molly, jsou již dávno přesyceny jak z řad našich, tak i našich kluků. Víme také, že mnoho článků ustoupí před články psanými Molly. Již několikrát jsem psala do Trampu, ale nikdy nebyly otištěny mé články, které nenarážely na nikoho. Proč? Cím zavínáme? Proto asi žádná Plzeňka se nedostala do rubryky „š“, jelikož tam nebyla vítána a protože Molly a spol. by neměla dosti místa pro její rozumné diskuse. Proto záleží na nás, by jsme tam byly uveřejněny také my — o kterých se neví v Trampu, ale znají nás všechny osady osobně. Jsme toho také ale vinný samy. Vždyť na plzeňský poliachy — co chudím pravidelně — jsme jenom 3—4 a sice já, Ruža, druhá Ruža a Ella a ostatní? Ty chodí náhodově na poliášky své osady a tak mizíme. Píšte proto holky od nás, vždyť nás je zde dost, i já budu častěji psát. Přijďte do jedné na I. trampský večer v Plzni 14. t. m., at se tam slezem a trochu si pokecáme a zaváme s našema klukama. „Tichonuké“ vám všem Ahoj zaslá z osady „Lovci srdcí“
Marion.

Je to můj první příspěvek,

nijak valný, a potom zcela takový, jako ode všech, kteří poslali svůj první.

Tedy, jako jsem já, je nás velká hald a jedna vada u nás je, že i když horečně louskáme Trampa již ve středu a jde nám jeho obsah do krve. Přece se neúčastníme aktivně na spolupráci a budování našeho týdeníku. Proč? Skoro žádný z nás by to nemohl odvodnit. Ne, že by ta spousta byla duševně slabá, ale je to spíše trochu té lajdáckosti ke psaní.

Znám kamarády, kteří, kdyby napsali své příběhy tak, jak je vypravějí, libily by se nám všem, kdybychom je v „Trampu“ četli. Jo, ale kdž je mnohým tuška těžká a nebo se to zdá být i zbytečné. Tito kamarádi však, až dojde skutečně k práci nás všech, vynaradí vše svými pěstiti a jsem jistý, že potom sto procentě.

To ovšem není hlavní, o čem chci psát a protože takový povídání je zbytečné, anžto, co já nyní povídám, máte všichni v krvi.

Teda vč se má takhle. Brácha mi ukazoval z mašinky když jsme jeli za Mokropsma přes Berounku, plac, kde bude naše chajda. Musím se přiznat, že mi padaly smíchy kalhoty, viděl jsem omalované domečky. A když sme přijuchli blížej, podřte mě, stóry ve vkonech. Tady, že je plac pro nás a chci to vomrknout. Jak se rozkrákorala pila a zařadila sekýra už se mi rozednívalo.

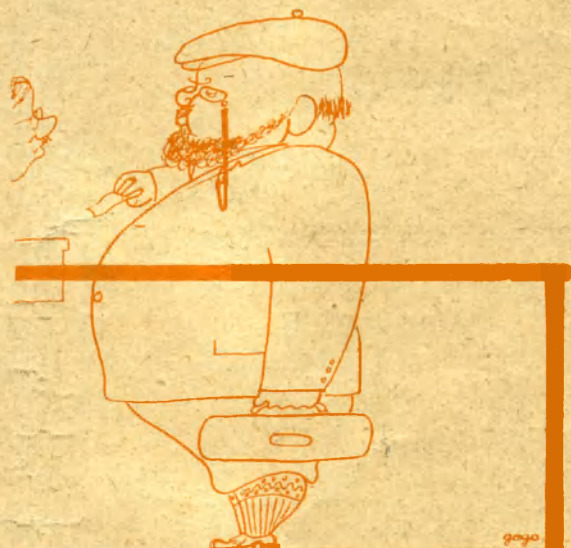
Á jéje, mácta, rukulibám: z domečku si to šine tvrděsek, o iéie, kde to sme? No a tak když sem nechtěl klukům vzít rola, tedy sem si řek, at to bude fackavý až se do těch tvrděšů navezeme. No a za půl hodiny vada ženu, ona si to žene v kočichu, by sem mile překvaper a honem koukal, co by asi dal za vydrovej kočich, by se nemusel stydět tady se nemotorně courat. Když sem se s tím svěřil mé squav, a požádal jí slušně o módy, bylo mi fknuto. Že je ublíhad až přijedu domů, že vysej na hajzlu. I jí se divim, dyk je to tvrdej papír. Tak za udeňou sme byli vomrkávaný z každého kouta a zdálo se mi, že sme byli pro ně moc hranatý a umazaný. A my měli z toho převelikou srandu, že sme v životě aspoň jednou na sebe upoutali pozornost. A co myslíte, že se za tejen stalo? Byli mezi nima správní chlapi až na některý, zapadly tam neprozřetelostí boží. No a tak se mi zdá, že na jejich oučet budeme mít velkou srandu. Teď, kamarádi, hovořim po dvou měsících trochu jinak. Poznal sem skoro všechny na Mikulášský u Mesteků a dal bych si skoro přes držku. Soudil sem hned první den podle volhozu. Tedy až na několik těch tvrděšků a zlatejch náramků, se ktercjma se nevoúčháváme, máme fajn páru a je nás velká fopa, mužů fct, ale žádné ešte se snad nepokushl, zaslat nákej fór anebo něco do Trampa a proto budu do toho bušit trochu až a nastane deba osvícení lebi všech. No a teď něco vo Mikuláš. Je to dobrej táta, asi čtyřicátník, fousy nemá a říkáj mu šerif je to náš dobrej kamarád. Vokolo něj sme všichni dobrý kluci, který se do dneška musej ale stydět za to, že byli pořad sami pro sebe a neukazali se na vnek druhem kamarádům. To se nejlip provalilo na tý mikulášský, ale přesto mě byla milejší, než na př. takovej program v „Lucerně“. Kluc nezpívali moc fajn, ale bylo to mezi námi a jenom pro nás. A potom ten program, žádné připravování, žádný zkoušky a bylo to takovýde. Každá osada má řec pár svejch utecanejch a když se přide do boudy v nedeli, tak je zábavy dycinky dost. A tak bez zkoušky na forum. A když to i někdo zboldal, byto tvdčvky lepší než při vypočítaném předvidění co kdo dovede. Ziminku si zaslouží Boby Lada, kteří jenom tři podali ve zpěvu překvapující výkon, a za to mi jim zhojujem.

Vyjímku byly matinky pozvané z Prahy, byl to dokonalý obrázek paďouriny, podívat se na ty sádelníky v kočichu. Jelikož mastný nesnesl, dělal se mi hodně smil po celou noc, ale na to stačila whisky.

Co se teče těch tvrděšů, na ty přěje taky řada a běda jim. Z osady Montána? Sami chlapi, který si uajdu cestu, aby se paďouřina scvrkala dřív, než si nadělá do kalhot. Máme tvrdej chleba na tom place a bude tvrdší, neboť tam přivádrule vozdravovna a tak se mi zdá, že je vozdravimé. Teď v osadě Montána musí být život, náš život bratransjch trampů. A vim, že ten život bude, protože máme hodně dobrý krve a dobrého tátu šerifa. S kamarádkým Ahoj

Kašan z osady Montána n. Berounku.

— Jeden zpáteční lístek.
— Kam?
— Sem.

Ptá se pad'our trampa: „Poslechněte, vy trampové ste takový světoběžníci — moh byste mi říct, kde je prostředek země?“

Zamyslí se trampíř, najednou zabodne hůl do země a vece: „Tady, a když tomu nevěříte, račte si to změřit.“ Bella.

— Co je to „Armáda Spásy“?

— Hm, to jsou asi pošťáci, co nosej prachy.

—šefe—

strašidlo ...

Je tmavá sychravá noc. Snih tajemně poletuje a padá na liduprázdné periferijní ulice.

Na věži bije do nočního ticha dvanáct temných nevládných úderů — počátek řadění a moci duchů. Posledním dvanáctým uderem objevila se v tmavé ulici Petrohradu nevzhledná velka obluda. Neslyšně vrávorá kol bílkavých plzeňských lamp, převyšujíc je svou mohutností. Chvillemi vzroste do závratné velikosti pohybujičoho se domu a zas chvillemi mizí jak para.

Psík — tulák, který neočekávaně této obludě cestu skřížil, zježil srst a se staženým ohonem počal strašlivě výti. Nestvůra se povážlivě pohnula a pes-tulák postrašen, mizí dlouhými sáhy v noční tmě. A zas a zas nastalo ono strašidelné ticho, rušené nyní jen supěním a hekáním obludy.

S hvizdavým severakem vykolébal se z rohu polozmrzlý zastance křivděných. V jeho opuštěném obličejí, zračí se zjevně urážka naší demokratické republiky. Proklíná počasí — proklíná psí život. — Náhle zaražen, hledí před sebe. Proti němu přes ulici blíží se nám známá obluda.

Naš anděl-stražce vzpomněl si, že jest ve službě a tudíž, že nan nesmí činiti strašidla nějakého vlivu, zvolal razným hlasem — stůl.

Obluda ku podivu jeho výzvy uposlechla a lehá po celé své délce na zem. Ze spoda však škrabe se figura tenčí, však ale také stejně nepřirozeně velická a stírá ze svého zpoceného obličejí pot a rozmočený snih. Následuje mocné odplivnutí a tázavý pohled...

Strážce dodav si kuráže — ptá se: „Kdo jste???“

Oslovený ušklibnuv se, vece: „...jeden z těch, kteří jsou pro neznámou příčinu utiskováni a...“

„...mluvte k věci — jak se jmenujete?“

„...Villy Šašek...“

„Co to máte?“

„Kanapé...“

„Co s tím budete dělati?“

„Ale to maj takhle... potřebuji klec na dravé bílé myši...“

„...nedělejte si legraci, jsem ve službě... kde jste to vzal?“

„Ale dali mi to mravenci.“

„Člověče, jste vozralej, co mi to povídáte za nesmysly...“

„Nu, dyk — ale vy mi asi nerozumíte — ti mravenci, to jsou tram-

pové a voni měli dnes slezinu a tento vehíkl mně dali co nevinný příspěvek do mé chajdy...“

„...ale co mi to tu vypravíte za pohádky, vy jste asi taky jeden z těch hnusných trampů? — že — to jste vy, které se marně snažíme vyhubit, kteří jste příčinou chudých pokladen a řad skautských — a co to máte v ruce?“

„Tot bohužel naše jediné trampské právo...“

„Člověče, už toho mám dost... vždyť je to nějaký kůl???“

„...to není žádný kůl, alébrž to je hůl Villy Šaška. Tot svoboda trampů. Jest to ztuhlej had, který v případě největšího nebezpečí se probudí a ty mastné padoury, kteří nas chti vyhubit a zničit... přidusi...“

Než toto Villy dopověděl, byl na ulici sám — jen kanapé, pohrdlivě zaskřipalo pod chechtajícím se hnusným a zvrhlým trampem — obludou Šadox.

D. — Villo — po druhé nestraš lídi a pamatuj si, že urážka a vyhrožování úředním osobám se trestá — basou. Co by dělala osada a vopuštěné kanapé?

Mravenec — Kabel — Plzeň.

— Máš kompas?
 — Ne. Dyk svítí slunce.
 — Ty, co kecáš? Na slunci nežež poznat jih, ale přece nikdy sever!

Nora.

Inseráty pro „Trampa“ přijíma výhradně jen naše insertní oddělení

„HERMES“,

Praha-Karlín,
 Palackého č. 1

Telefon 38-666.

Parlásek tuhle brečel, jak Pergler po rozhodnutí volebního soudu. Byl na něco vznesen dotaz, proč jako brečí. A odpověď zněla:

— Pan farář mi uložil, abych se pomodlil tři otčenáše a já umím jen jeden.

I. skaut: „Byl jsi také ve hradě?“

II. skaut: „Nebyl, než jsem přečetl všechny vyhlášky a výstrahy, byl už večer a musel jsem jít zpět.“

Kantor.

Kamarádi!

Došlo nám mnoho cizozemských novinek pro tramping. Kedsy à Kč 35.— a à Kč 39.—, pravé skotské lumriaky od Kč 89.—. Americké košile od Kč 29.—. Trička à la Williams od 8—9 Kč ve všech barvách. Chlebníky od Kč 12.—. Úpině nové typy stanů atd. Novinka — tramské kedsy s koženou podevší à Kč 59.—. Vyžádejte si ceníky!

Tramský závod Žižkov, Roháčova 7.
 Libeň, Primátorská 601.

Pan Paďovr: „*Tááák! Najedenej sem jak prase. Teě je eště otázka: Co mám jíst ne jčk on?*“
 Nora.

— Pane doktor, já vám du děkovat za lék, který sto dal mému strejčkovi.

— Ale, ale! A pomohl mu?

— Ne. Ale já jsem leho dědic.

Nora.

Povídá učitelka:

— *Vy, takové velké dívky, máte zastat matku. Ráno máte vstát, rozdělat oheň, uvařit kávu, dojít pro pečivo.*

Hlásí se Parlásková:

— *'sim, naše matka to stejné nedělá, vod čeho bysme měli fotra! Děda.*

Dva obchodníci z Kovna byli na obchodní cestě v Berlíně. Jeden velko obchodník, u kterého se sešli, pozval je na večeri, při čemž poznamenal: „Poněvadž nám i jiné hosty, prosím vás, pane Schapuhe, a pane Fensterglase, abyste si měnili prádlo.“

Když odešli, ptá se na schodech Fensterglas: „Pane Schapuhe, co povídal? Co si máme měnit?“

„Prádlo si máme měnit.“

„Meššügge,“ vece Fensterglas, „co má on z toho, když ty si vezmeš mo i košilu a já vezmu tvou košilu?“
 J. R.

To je élení!

vykřiknete, až uvidíte **WALTNERA**, jak roznáší dršťkovou polévku, znamenitou černou kávu a Prazdroj. Jsou tam tři skvělí muzikanti a je to na Staroměstském náměstí a nároží Dlouhé třídy.